

12/09/09 - Crònica de la Diada 1 - Moragues, Reagrupament

La meua Diada començà amb la lectura de la portada del diari el punt: una dona és detinguda per la policia espanyola per parlar Català pel mòbil. Guardo el diari a la bossa bo i pensant que el dia promet, que sens dubte la societat ha entès que sense la Independència la misèria que ens comporta espanya seguirà caient-nos al damunt i fent malbé tot el que estimem. Avui serà una jornada que ens manifestarem alt i clar per a dir que "Volem l'Estat Català / We want a Catalan State".

El segon pensament del dia, mentre em dirigeixo a l'Acte en honor a en Josep Moragues i Mas, heroi i màrtir Català és què passarà en el concert de la cantant Israeliana Noa (en aquest article del seu bloc contesta les mentides i els atacs que li han estat dirigint). Odio que els fonamentalistes comunistes i socialistes donin suport als fonamentalistes assassins de hamàs, i pretenguin boicotejar qualsevol presència Americana o Israeliana. Molts som els que voldríem que els comunistes d'icv es pronunciessin contra la dictadura de xina, contra la massacre que duu a terme xina contra els Tibetans i els dissidents xinesos, contra les massacres a l'Àfrica, contra les massacres dels russos a Txetxènia, i contra els milers de míssils que tira hamas cada any contra Israel, i contra el fet que aquest grup terrorista palestí assassina a tots els homosexuals, a qui incompleix les seves lleis fonamentalistes (posar la ràdio, no dur el vel...) i empren a la població com escuts humans (i no voluntaris)... contra el que fa el govern d'iran a la seva població, contra el que passa a Birmània... però els comunistes són fanàtics, igual que els socialistes. M'avergonyeix que alguns d'aquests comunistes i socialistes siguin Catalans (encara que en la seva majoria són espanyolistes).

A la capital de Catalunya, agafo un taxi i tinc l'agradable sorpresa que el conductor és un vell amic a qui havia perdut el contacte fa 12 anys. Recuperem el contacte.

Arribo a l'acte de reagrupament, i hi ha força gent. Em sorprèn veure-hi força gent de l'esquerra. Cabells llargs, o arrissats, arracades grans a les orelles.

Estan barrejats amb ciutadans sense una ideologia que salti a la vista, i amb molts que duen samarretes de reagrupament. Ho interpreto com un bon senyal puix que la Independència l'hem d'aconseguir entre tots.

Veig Estelades blaves i socialistes.

Celebro que tots plegats escoltem l'acte i rendim homenatge a l'heroi Català.

Decideixo moure'm una mica, en part per a poder prendre millors fotografies, en part car sé que trobaré gent coneguda.

Un globus colpeja la meva barretina, l'home es disculpa, el duu el seu vailet, i somrient li dic que no passa res. Al cap d'un moment se m'atansa i em diu, -disculpa, oi que tu érets a Brussel·les?- ells també eren dels deu mil Catalans (o més) que anàrem a Brussel·les.

Feliç coincidència que es repetirà durant tot el dia.

També em trobà en David, que ajudà a promoure la campanya per a donar a conèixer el que li feren els òrgans judicials i policials espanyols a l'Èric Bertran quan tenia 14 anys en el reportatge Èric and the army of the phoenix.

Moment del discurs d'en Toni Strubell, nét de l'eminent Doctor Josep Trueta, que salvà milers de vides durant la segona guerra mundial gràcies al seu mètode per a evitar les infeccions de teixit

Queia un sol de justícia i haig de criticar el sistema d'àudio. No se sentia. Érem una

gentada, però es feia difícil poder escoltar i entendre el que es deia si no s'era més o menys aprop.

Em va doldre especialment perdre'm bona part del discurs d'en Toni Strubell.

Després va parlar en Joan Carretero, líder de Reagrupament.cat.

Cito les idees més importants d'aquests dos líders, que vaig poder recollir malgrat aquest inconvenient. Si algú té enregistrat el parlament d'en Toni Strubell, li agrairia que em fes arribar l'adreça o el vídeo/aúdio i el penjaré al bloc.

	<p>Només hem de témer a la por.Com a país, hem de tornar a treballar en l'Excel·lència,Hem d'estar orgullosos de ser Catalans i de la nostra CulturaQue es construeixi un monument com cal a en Josep Moragues i Mas, i no aquella merda de supositori (el pal de fusta amb una, difícil de veure, placa, i on oneja la Senyera és el monument de l'ajuntament de Barcelona al gran heroi Josep Moragues)</p>
<p>Idees del discurs de Joan Carretero:</p>	
<p>A l'acte també participaven Carles Bonaventura de <u>l'RC ? Partit Republicà Català</u> i <u>CCN ? Cercle Català de Negocis</u>.</p> <p>També hi havia un rètol d'<u>unitat (uncat)</u>, però de sec necessitamba <u>organitzaves</u>, l'acte o feien ofrena floral.</p>	<p>Cal arribar a ser polític per a poder canviar la políticaCal regenerar la política CatalanaVolem fer un país on hi és benvingut tothom que estimi els valors democràticsEls polítics han de treballar per als canviar la política Catalana per a que s'assembli a les democràcies consolidades i avançades del món (clara de proximitat...)Polítics de proximitat: cal que hi hagi polítics locals que siguin escollits per i treballin per a un conjunt d'illes de pisos, i que ser escollit depengui dels vots d'aquells ciutadans i no de decisions del partit. Per tant aquests polítics seran més fidels a la ciutadania que no pas als seus partits.Al projecte de Reagrupament no hi sobra ningúVolem a tothom però no esperarem a ningúNo ens fa por perdre'l si caiem, ens tornarem a aixecar amb més força</p>

Es va cantar els Segadors, l'Himne Nacional de Catalunya, guiats al so per un grup de joves amb alguns instruments tradicionals de la nostra Nació. Després es procedí a l'ofrena floral acompanyats al so de la Muixeranga.

(a l'enllaç a la vikipèdia es pot escoltar)

En acabar l'acte vaig veure l'Elisenda Paluzie.

Havia sentit per megafonia que en Miquell Sellarès havia fet un discurs però no vaig tenir la sort d'escoltar-lo, ni de veure'l.

També vaig trobar-me amb el director de la xecna.

Em convidà a prendre uns desperta ferros a la paradeta de la xecna i també m'obsequià una ampolla del moscatell Moragues.

Abans però, de marxar de la plaça, vaig tenir l'immens plaer de poder saludar Mossèn Dalmau.